

‘Uiteindelijk is mijn geluk niet afhankelijk van een functie of van status of van een baan’

Nebahat Albayrak (41)

voormalig staatssecretaris (PvdA) van Justitie

Tijd van leven

Wat is voor u vrije tijd?

‘Eens in de zoveel maanden houd ik ter ontspanning een dvd-weekend, ook om gemiste films in te halen. Echt vrij voel ik me als ik me losmaak van alle impulsen om me heen. Afgelopen Kerst en Oud en Nieuw had ik behoefte aan leegte in mijn hoofd en wilde ik me helemaal losmaken van alles. Een van mijn beste vriendinnen woont in Berlijn en daar kan ik altijd naartoe. Ik heb daar eigenlijk alleen maar op de bank boeken liggen lezen. Het sneeuwde prachtig, ik keek een beetje naar buiten en hoefde niets. Mijn moeder zei: “Maar kind, dat had je thuis toch ook kunnen doen, daar hoef je toch niet helemaal voor naar Berlijn?” “Nee mam,” zei ik, “dat kan ik dus niet thuis.” Want dan ga ik toch de krant lezen en mijn e-mail beantwoorden.’

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Mijn ouders waren heel erg betrokken bij mijn broers en zussen en mij, we werden heel beschermd opgevoed maar er was – toen ik ouder was – ook veel vertrouwen. We waren een hecht gezin en hebben veel dingen samen gedaan, waaronder de zomervakanties naar Turkije. Dan zaten we met zijn allen vier dagen opgesloten in de auto en maakten we lol en zongen we heel veel liedjes. Als ik daar nu op terugkijk, was dat een tijd waarin onze band steviger werd.’

Wat was u rotste tijd?

‘Mijn vader was mijn eerste dierbare die overleed, in 2007, ik was net staatssecretaris. Een van de dingen waar ik spijt van heb, is dat ik hem nooit mijn werkkamer bij Justitie heb laten zien. Mijn vader was zo apetrots en ik heb hem nooit echt deelgenoot kunnen maken in de zin van: “Kijk pap, dit is het nou, mijn werkkamer. Ga effe in mijn stoel zitten.” Daarna heb ik dat met mijn moeder wel snel gedaan. Zij is ook ziek en ik dacht: dat zal me niet nog een keer gebeuren.’

Waar bent u over lange tijd?

‘Wat betreft werk en carrière ben ik geen planner, omdat ik daar niet in geloof. Ik haal altijd John Lennon aan: “Life is what happens to you while you’re busy making other plans.” Ik heb een intrinsiek zelfvertrouwen, uiteindelijk is mijn geluk niet afhankelijk van een functie of van status of van een baan. Hoe gek het ook klinkt op dit moment, als alles in elkaar valt, dan emigreer ik met hetzelfde gemak naar een ander continent en begin daar opnieuw. Ik organiseer het allemaal zelf wel. Ik word niet snel verbeterd of teleurgesteld of gefrustreerd. Dat is echt een heel stevig gevoel: ik heb grip op mijn eigen leven.’ ■

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis